

M A G
Mindennapok Gárdonyiban

IV. évf. 4. szám
2009. december

Gombavató '09

„Fel nagy örömmre, ma született...”

Decemberi gondolatok

A karácsony régen csak a szeretetről szólt, Jézus Krisztus születéséről; s arról, hogy az ember elmegy a templomba az éjféli misére. Ma már a karácsony lényege gyökeresen megváltozott. A figyelem középpontjába már nem a mise, a templom, Krisztus születése, vagy a szeretet áll, hanem a rohanás, futás, égősor, girlandok, szalagok, futkosás áruházból áruházba, hogy a szükséges ajándékok minél előbb meglegyenek. E mellett a nagy sietség mellett az ember elfeledkezett a karácsony igazi lényegéről, egymás szeretetéről, Jézus Krisztusról, az éjémi miséről, a templomról. Ezenkívül a karácsony az utóbbi időben egybeolvadt a Mikulással, - vagy ahogy ma hívják - a Téliapójárral.

Az emberek ugyanis nem szerették a szent dolgokat ünnepelni. Az emberek jobban szerették volna inkább magukat, illetve egymást ünnepelni, megajándékozni. És elfelejtették, hogy ez Jézus Krisztus születésének az ünnepe, nem pedig az ember és az ajándékozás ünnepe. A Megváltó tehát háttérbe szorult, és elfoglalta helyét a Téliapó, az ajándék, az esti lakoma és a rohanás, a kapdosódás. A jóléti állapotokban az emberek már nem is emlékeznek arra, hogy kétezer évvel ezelőtt Jézus a földre jött, tehát a karácsony az Ő születésnapja. Őt illetné az ajándék. Ő nagyon örülne a szentgyónásnak és a szentáldozásnak.

Barta Bálint 8.D

Igen. Baj van a karácsonyi ünneppel.

Minden akkor kezdődött, amikor a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága 1949-ben határozatban kijelenti: „*A felszabadulás óta minden évben a karácsony harcot jelentett a demokrácia és a klérus között. ... A klerikális reakció által hirdetett téves tanokat, mint például karácsonykor Jézus születését ünnepelje az emberiség, ki kell iktatnunk az emberek tudatából.*” (De ekkorra a naptárból már törölték a Szeplőtelen Fogantatás ünnepe 1947-ben, a Gyertyaszentelő Boldogasszony, a Nagy- és Kisboldogasszony ünnepe 1948-ban, a Vízkeresztet, az Áldozócsüörtörtököt, Szent Péter és Szent Pál napját 1949-ben. Mindszentyt - nem véletlenül - 1948 karácsonyának másnapján tartóztatták.) S azzal folytatták, hogy 1952/53-ban a kétnapos egyházi ünnepeket egynaposra redukálták, azaz a második napot munkanappá nyilvánították. S az 1951-ben felállított Állami Egyházügyi Hivatal folyamatosan statisztikákat vezetett a templomba járók számának alakulásáról, személyi összetételéről.

Az ajándékot osztó Szent Miklós püspököt - az orosz kultúrában meglévő Gyed Maróz (Fagyember) - Téliapó váltotta fel, és Jézus születésének ünnepe helyett kitalálták a fenyőünnepet, az angyalkák és a Jézus helyett ajándékot a párt oszt. 1954-ben állítottak először a parlamentben fenyőfát, amelynek ünnepére meghívták a kisdobosokat és az úttörőket. Megjelent dec. 21-ének az ünnepe, amely egyszerre volt Sztálin és a magyar demokrácia születésnapja, mert 1944-

ben e napon alakult meg Debrecenben az Ideglenes Kormány, s megjelentek az egyházi esküvő és temetés helyett a tsz-esküvők, vállalati temetések, a keresztelek helyett pedig a névadó ünnepség; az áldozás és bérmelegítés helyett kisdobosok és úttörők avatták a gyermekeket.

1953-55 között Nagy Imre visszaállította a húsvéthétfő és karácsony másodnapjának munkaszüneti jellegét, hogy aztán a konszolidációját remélő Kádár-rezsim 1956 végén megerősítse a munkaszüneti jellegét. Ez azonban nem jelentette a „klerikális reakció elleni harc” megszüntetését, mert maga Kádár bélyegzi meg azokat az elvtársait, akik egyházi esküvőket és temetéseket tartanak, illetve ezekre járnak. Csupán a politikai módszert változtatta meg: a forma, azaz az ünnepnap megmaradhatott, de megkezdődik kiüresítése, és egy fogyasztói tartalommal való megtöltése jelenik meg. A munkahelyi jutalmakat április 4-re és november 7-re időzítik, az üzletekben pedig ekkorra jelennek meg olyan kurrens áruk, mint a narancs és a banán. (Ezekért persze sorba kellett állni.) Tanulságos *Nyers Rezső* 1965 karácsonyán írt gondolatait idézni: „*Mi magunk (ti. a kommunisták) más szempontból ünnepeljük a karácsonyt. Nem istennek, hanem történelmi jelenségnek tekintjük a nazareti Jézust. Mi a karácsonyt magunkénak tekintjük, mint a szeretet, a kölcsönös megértésre való törekvés ünnepét. Mindenkivel együtt, aki egy dolgot őszinte tiszta lélekkel vállal: a szocializmust.*”

A kommunizmus négy évtizede megeremtetette azt az embertípust - jellegzetesen a nagyobb városokban -, aki már nem tud érzelmi közösséget vállalni a vallási ünnepekkel. A falvakban a sikeres tévesítés (1962) tragikus hatása, hogy eltűnnek a népszokások, s ezzel eltűnik a szakralitás mellett a közösségi élmény. Atomizálódik a falvak társadalma is, amelyet felerősít a hetvenes években fogyasztási cikké váló televízió is.

Ugyanakkor a 80-as évek végén a kommunista hatalom - szintén a társadalmi legitimitációját erősítvén - engedni kényszerül. 1987-ben a televízió először közvetíti az éjféli misét, amelyen *Németh Miklós* miniszterelnök és két minisztere is megjelenik. 1989-ben megszüntetik az Állami Egyházügyi Hivatalt. De itt maradtak a nemzeti és keresztényi gyökereiktől megfosztott, individualizált emberek milliói. Ők az elmúlt két évtizedben megismerhették az igazi fogyasztói kapitalizmus valódi, ámulatba ejtő csillogását. S ha többnyire hitelből is, de megízlelték annak mámorító varázsát. Így maradhattak itt a kommunista karácsonyt idéző szófordulatok a fogyasztói kapitalizmus árubőségében: a télapó és a fenyőünnepe.

S nekünk meg kell fogalmaznunk 2009 karácsonyán *Bálinttal* együtt - mert ő írta cikkünk első részét - : „kétezer évvel ezelőtt Jézus a földre jött, tehát a karácsony az Ő születésnapja. Őt illetné az ajándék. Ő nagyon örülne a szentgyónásnak és a szentáldozásnak.”

(*A cikk második részében a HírTV „Ősök tere” című műsorának 2009. december 22-i adásából használtunk fel gondolatokat.*)

D E C E M B E R

3. Mikulás

Ezen a napon délután a 11.E osztály tanulói egy kis színdarabbal kedveskedtek az iskolai dolgozók gyermekeinek. Aztán a Mikulás csomagokat osztogatott a kicsit vagy nagyon megszeppent csemetéknek.

Este 8 órakor pedig a kollégista lányok fogadták a Mikulást műsorral, vidáman, egyáltalán nem megilletődöttek.

7. A lengyel program részeként **internetes konferenciát** tartottunk a przemysli testvériskolánkkal. E programban résztvevő diákok bemutatkoztak egymásnak, és a karácsonyi népszokásokról tartottak néhány mondatos előadásokat. Kifejezték örömeiket, hogy februárban találkozhatnak Przemysl városában.

7. A székesfehérvári Szent István Ciszterci Gimnázium vendéjátéka iskolánkban. A **Sem kő, sem habarcs** című két felvonásos színművet *Ferenczy Noémi* tanárnő írta és rendezte Szent Ferenc életéről.

„Vajon a szentek glóriával születnek? Amivé leszünk, nem véletlenek sorozata folytán alakul ki, hanem adottságaink, tapasztalataink és élményeink révén, a körülményeket pedig, amelyek közé születünk Isten határozza meg. Ez alól - meggyőződésem, hogy így van - a szentek sem kivételek.” Ezt írta a tanárnő az előadás ajánlásaként, s ezt mutatta meg a szent életútjának felidézésével. Köszönjük szépen!

10. A 10. évfolyam osztályainak rendezvénye az Érseki Szent József Kollégium pinceklubjában

A 10. C által szervezett és rendezett bulin az osztályoknak és a kijelölt tanulóknak több vidám és mulatságos feladatot kellett megoldaniuk. (Ebből izelítőül egy fénykép.)

De a legnehezebb feladat az osztály verses bemutatkozása volt, amelyet a 10. C osztály oldott meg a legszínvonalasabban. Bizonyítékként olvassátok el versezetet, melynek címe: *A tizedik cél*

*Messze földön, ahol a kurta farkú somodisznaj túr;
Ott élt a hajdúböszörményi úr.
Híres mester volt ő, sütő,
De egyszer kiakadt benne az ütő.*

*Hétfőn mondta neki Zele:
Ez itt berhésedés jele!
Kereskált egy pár jó orvost,
S úti célja lett hát Rozsnok.*

*Lovain már fent a kengyel,
Flaskájába bort is rejt el.
Útnak indult Erdélyen át,
Hol az erdő nagyon Frei tág.*

*Eső esett kozmás földre,
Mi hull? - vont a nője kérdőre.
Hisz vele volt a csinos ara,
Neve nem más, mint Sarah.*

*Megivott mindent az ifjú pár,
Ekkor lett a borhiány.
S később abból lett a vita,
Hogy merre folyik el a Tisza.*

*Sebbel-lobbal jött a baj,
Verembe csúsztott a szilaj.
Lova szája jól kipárolt,
Rá a jávorári-szirup ajánlott.*

Ezen tájon sok a dorkór,

Hancsák Norris itt a doktor:
„Mihimlős az úr; s az ara,
Figyeljen rám, nagy a baja!”

Ordított a neves orvos.
„Beniczky-szérum csússzon a torkon!
Martonikot ne adjanak az úrnak,
Különben 5 antallér lesz az urna!

Hermanna és csak a szérum,
S akkor mondom: “amorum et verum.”

Készítette: Sütő Noémi és Nagy Olivér 10. c.

11. Koszorúzás az iskolánk előtti téren az 1956. december 12-i egi sortűz áldozatainak emlékére rendezett ünnepségen.

17. A 12. évfolyam osztályai számára lelki nap, amelyen megtekintették a kollégista tanulók táncjátékát Szent Erzsébetről. A művet Kelemenné Oravecz Juliana és Salamné Szilágyi Júlia nevelőnők rendezték. A diákok meghallgatták. dr. Rass Csaba atya előadásait.

17. Karácsonyi koncert a Szent Bernát templomban

18. Lelki nap a Gárdonyiban

Az idei lelki napon már az új tornateremben is voltak programok: a felső szinten a 12. A, B, és E osztály kapott helyet. Itt hallgatták meg *Szabó József* atyának, az Egri Érseki Hittudományi Főiskola spirituálisának előadását. A tornaterem alsó szintjén *Soós Tamás* atya, iskolánk lelki vezetője beszélt a 11. évfolyam diákjainak.

A 10. évfolyamosok a díszteremben kaptak helyet, ők *Hugyecz János* atyával töltötték a lelki napot.

Már hagyomány, hogy az 5., 6. és 7. évfolyamos kisgimnazisták a Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium szerzeteseivel és néhány diákkal együtt készülhetnek a karácsonyra a fizikai előadóban. A kollégium diákjai gitáros énekekkel teremtették meg a nap ünnepi hangulatát.

A 8. és 9. évfolyamos tanulók a Bartakovits Béla Művelődési Házban *Demkó Balázs* görög katolikus lelkész előadásán vehettek részt.

A karácsonyra hangoló előadásokat még hatásosabbá tették iskolánk színjátszó csoportjainak bemutatói. *Dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya* tanárnő csoportjai Lázár Ervin A négyszögletű kerek erdő meséjének részletével hívták fel a figyelmet a szeretetre; majd egy hagyományos betlehemes játékot mutattak be. *Móczárné Köves Eszter* tanárnő csoportja a Gyufaárus kisleány történetét idézte fel.

A lelki napot a bazilikában tartott szentmise zárta. Sokan elvégezték karácsonyi gyónásukat is a mise ideje alatt, így bizonyosan mindannyian közelebb kerülünk a karácsony lényegéhez a 2009-es év utolsó iskolai napján.

Hugyecz János atyának, a hittudományi főiskola tanárának, prefektusának az előadásából egy rövid gondolatsort idézünk: „... A mi szívünk olyan, mint a Csipkrerózsika, aki halálos álomba merült, s a várkastélyt benőtte a vadrózsa. Kívülről lehet, hogy aktív vagy, mert próbálsz titkolni, de szíved körül ott vannak a félelmeid, az önzéseid, a kisebbségi vagy éppen a nagyképűségi éréseid, és még sorolhatnám... Ezeket az akadályokat a szívedhez vezető úton le kell győzni, át kell rajta jutni, mint a királyfinak. De a királylány csak akkor ébred fel, ha a királyfi megcsókolja. A csók nagyon fontos motívum. A szentírók az Istennel való kapcsolatot a jegyességgel szokták körülírni. A jegyesség tehát a szeretetnek egy nagyon intenzív foka, amelynek szimbolikus kifejezése a csók. A szívednek a lélek csókjára van szüksége ahhoz, hogy életre keljen. Egyedül Isten tudja csak a te szívedet, a mi szívünket életre kelteni. Lehet ideig-óráig úgy élni, hogy a szíved halott. S ha nem engeded meg Jézusnak, hogy életre keltse a szívedet, mert a megkeresztelkedésed pillanatától Ő lakik a szívedben az Atyával és a Szentlélekkel együtt. Ha nem valódi élet van a szívedben, akkor nem fogsz tudni mély, meghitt, bensőséges és tartós kapcsolatot létesíteni senkivel. Halott szívvel fogsz élni, s ezt fogod továbbadni a következő nemzedéknek a gyermekeid által. Kevés az idő, a kegyelem napjai meg vannak számlálva, ne késlekedjél hát, ébreszd fel a szívedet. Ébresszétek fel a szíveteket!”

18. Gombavató

13.A

Események

13.K

13.E

12.C

12.B

19. Koncert a Dobó téren

Iskolánk kamarakórusa advent 4. vasárnapján - a nagy hidegben - , mikor dr. Ternyák Csaba érsek atya meggyújtotta az adventi koszorún az utolsó gyertyát, Bisztriczki Zoltán tanár úr vezetésével karácsonyi dalokból összeállított rövid koncertet adott elő.

Fenyő Iván az egri színpadon

Színházlátogatók, színházi bennfentesek örömmel fogadták, hogy te itt szerepelsz novemberből Egerben. Mi hozott ide az egri színpadra?

Máté Gábor hívott ide, ő volt az osztályfőnököm, nagyon szerettem. Csizmadia Tibor, a színház igazgatója ajánlotta fel a lehetőséget neki, hogy én itt szerepelhessek. Hálas vagyok mindketőtöknek érte.

Maga a város, Eger hogy tetszik neked?

Nagyon jó, imádom. Imádom a levegőjét, az itteni kedves embereket, a templomokat; jó itt sétálgatni, kifejezetten jó éttermek vannak, és a szállásom is remek. Jó egy kicsit kimozdulni Budapestről.

Az egri színi társulattal hogyan tudsz együtt dolgozni?

Nagyon sokukat már ismertem, mert többen osztálytársaim voltak; velük tartom a kapcsolatot. Sokan vannak még, akiket Máté Gáboron keresztül ismertem meg, illetve a többiekkel is már előzőleg megismerkedtem egy-egy egri tartózkodásom idején. Csak még nem dolgoztam velük együtt... De nagyon jó, pozitív emlékeim vannak, nagyon megszerettem ezeket az embereket, jó velük együtt játszani. Szerettem őket.

A 2003-ban végzett osztályoddal egy rendhagyó osztálytalálkozót tartotok minden évben Zsámbékon. Elmeselnéd, hogy honnan jött ez az ötlet?

Végeztünk, de nem akartuk, hogy vége legyen az együtt töltött éveknél. Úgy gondoltuk, hogy kellene készíteni

több közös munkát. És ennek a közös produkciónak ró-lunk kellene szólnia. Egy idő után Máté Gábor kitalálta, hogy ezt úgy oldjuk meg, hogy egy embert kiválasztva improvizációk alapján hozunk össze egy darabot úgy, hogy a kiválasztott emberről szóljon. Azóta minden nyáron összegyűlünk két hétre.

Mindig érdekes, kiből mikor és miért érlelődik meg a gondolat, hogy színésszé váljon. Te mindig színész akartál lenni?

Hmm... Állatorvos is akartam lenni, meg orvos, biológus.

Mikor alakult ki, hogy színész leszel?

Tizenöt év körül lett biztos. De most találkoztam egy volt tanárossal, aki azt mondta, hogy már nyolc éves koromban is azt mondtam, hogy színész leszek. Ezek szerint akkor már korábban...

Most itt játszol Egerben a Csörgess meg! című darabban. Az évad kezdetén Máté Gábor azt nyilatkozta a darabról, hogy még nem tudja, miről fog szólni, hogyan is áll majd össze. És most, íme, itt egy teljes, két és fél órás szórakoztató színpadi mű, amely nézők tömegéhez szól. Mekkora szerepek van nektek, színészeknek a darab összeállításában?

Tulajdonképpen a mi kreativitásunkon múlik, illetve a rendezőn, hogy ő merrefelé tereli a színészeket: milyenfajta jeleneteket hozzanak össze, miről szóljon nagy vonalakban. A színészek hozzák a jeleneteket, a poérok nagy részét, és a rendező azokhoz tud hozzászólni, minősíti, alakítja őket. A jelenetek sorrendjét, összefűzését a rendező irányítja.

Elárulnád, hogy melyik a kedvenc jeleneted?

Kedvenc jelenetem... Ez mindig változik, nem tudom megmondani.

Van egy jelenet a második részben, ahol két színésztársaddal zenélsz együtt. A nézőtéren árgus tekintetek figyelték, hogy valóban élőben játszotok-e. Kinek az ötlete volt a kamarazenélés?

Nyilvánvaló volt, hogy zene legyen a darabban. Máté Gábor is szereti, mi is. Mindig is zenélünk az ehhez hasonló produkciókban, így ez itt is nyilvánvaló volt...

Zene, ritmus, dallam a te személyedhez különösen közel áll, ez a Made in Hungaria filmben a hitelesen formált, jól elkapott rosszfűs karakteren is látszott. Szakmailag melyik filmedet tartod a legjelentősebbnek?

Sok meghatározó filmem van, hál' Istennek, mármint meghatározó az én életem szempontjából. Szakmailag nem szoktam a filmjeim közül egyiket sem kiemelni, mert már másnap mást gondolnék. Mindegyiknek sokat köszönhetek, és mindegyiket szeretem. Ha van egy kicsi film, amit nem néztek annyian, nem lettem tőle híres, az is egy lépcső ahhoz, hogy ide eljussak. Számomra mindegyik filmem szuper élmény volt, és mindegyik filmem, ha nem lett volna, akkor nem vagyok itt.

Ha a filmjeid között nem teszel szakmailag különbséget, akkor gondolom, a megformált karakterek közül sem tudod megmondani, melyik állt legközelebb hozzád, és melyik karaktert volt a legnagyobb kihívás megformálni. Látjuk, mindegyik karaktert jól etaláltad.

Igen, mert magamhoz elég közelállónak tudtam megfor-

málni őket, mindegyik közel állt egy szinten hozzám. Hisz van bennem a hősből, a zenészből, egy kicsit a bunkóból stb., mindegyikből; mindegyikhez hozzáteszem magamat. Ha irigy embert kell megformálnom, bár én nem gondolom magam irigynek, de megpróbálnám magamban felnagyítani annyira az irigységet - amit valaha éreztem -, hogy meg tudjam mutatni, milyen lennék, ha valóban irigy lennék. És melyik volt a legnagyobb kihívás? Mondogattam egykor azt, hogy bejönni egy ajtón lehet, hogy ugyanolyan nehéz vagy még nehezebb, mint egy nagy jelentben valamit eljátszani. Ez nem biztos, hogy minden esetben igaz, de az biztos, mindegyik szerepre, és jelenetre egyaránt nagyon kell koncentrálni.

Filmek és színház. Igaz-e az a pletyka, hogy az a színész, aki egyszer filmes körökben kezd forogni, az már nem érzi igazán otthonának a színházat?

Általánosságban nem tudom, igaz-e. Arról egy bölcs embert kell megkérdezni, egy varázslót. Nálam ... lehet, hogy van benne valami. Nem jobb egyik sem a másiknál, csak talán hozzám az egyik az életstílusa miatt közelebb áll. De nem tudnám színház nélkül sem elképzelni az életem. Én mostanában többet szerepeltem filmekben, mint amennyit játszottam színházban. És most, hogy jött ez az élmény itt, Egerben, ez fantasztikus volt úgy, ahogy van, de még sok minden vár rám. Asztrológiailag is szabad, szárnyaló természetem van (ikrek), a szabadság kell nekem és nem a kötöttség. Imádom ezt a darabot, és szuper volt itt lenni, de azt gondolom, hogy nem feltétlenül az az én életem, hogy ugyanazt az előadást számtalanszor előadjam. Nekem ennél szabadabb az életstílusom.

Most az egri színházban játszol, és emellett valamivel foglalkozol még?

Jelenleg nem.

Egerbe fogsz még visszajönni a színpadra?

Ki tudja. Lehet.

De szeretnél visszajönni?

Ha megint úgy fogom érezni - mint ahogy most érzem, mikor Máté Gábor felhívott, hogy ide le kell jönni -, akkor le fogok jönni.

Taray Bianka 13.K

Luzitánok földjén,

avagy

Három év Portugáliában (2.)

Ádám Marcell vagyok a 12.K osztályból, a MAG előző számában Portugáliáról a cikket szintén én írtam. Ez alkalommal nem Portugáliáról írok, hanem arról az iskolámról, amelybe három évig jártam. Számomra különleges élmény volt, hogy magyar diákként tanulhattam egy nemzetközi iskolában. A lisszaboni körzeten belül 4 ilyen iskola volt: Saint Julian's (angol), Saint Dominic's (ír, angol), a CAISL (amerikai) és a DSL (német).

Ezekben az iskolákban kötelező volt az egyenruha viselete, tudniillik Angliában és Amerikában ez szokás, és mivel az iskolában folyó oktatási rendszer is onnan származik, ezért kötelező volt követni ezeket. Mindegyik

iskolának megvolt a saját uniformisa, a St. Dominics-ban kék egyenruhás diákok voltak, míg a 'Julians'-ben zöld és a CAISL-ben

vöröses bordó. Egyrészt őszintén szerettem az egyenruhákat, mivel így az öltözködési stílust senki sem kritizálhatta, és a szülők anyagi helyzetét és magát a társadalmi pozíciót kifejező ruházatot sem lehetett azonosítani; másrészt nem szerettem, mert a szünetekben, ha valaki mozogni akart, kénytelen volt sűrű hosszúnadrágban és fehér ingben focizni vagy kosarazni. Nyáron a diákok másodpercek alatt beleizzadtak, és kénytelenek voltak vizesen, izzadtan megjelenni a következő órákon. Megoldásként azt találtuk ki, hogy az inget levettük, és a testnevelés egyenruha pólóba öltöztünk, aztán vissza.

Ezekben a nemzetközi iskolákban az oktatás más-ként folyik, mondhatni lazább, mint egy magyar iskolában. Ha az ember beszélt angolul, és az órán tanultakat megjegyezte, el tudta mondani, akkor már jó tanulónak számított. A követelményrendszer természetesen nem könnyebb, de enyhébb volt, és nagyobb önállóságot adott a logikus vitának. Az első évben alig értettem valamit az órákon, igazából csak néztem ki a fejemből, és lejegyeztem, amit a táblára írtak. A második évben már be tudtam kapcsolódni az órai munkába. Valójában mikorra hozzászoktam az angol tantárgyakhoz, már jön-nöm is kellett haza Magyarországra. Az iskolám diákjai három csoportra voltak osztva: Nursery (óvodások), Junior school (1. osztálytól – 6. osztályig), Senior school (7. osztálytól – 13. osztályig). A Senior tagozat is csoportokra volt osztva: 7-9-ig, 10-11. és 12-13. (végzősök) osztály. Mindegyik csoport a következő tagozatra készítette fel a tanulókat. Az értékelési rendszer, illetve a jegyek külön kritériumokra voltak bontva: A, B, C, D, E, F. A kritériumok értelmezése részletesen megtalálható az IB Diploma követelményrendszerében. A félévi és az év végi jegy ezeknek az összességéből jött ki. Aki hár-mast vagy rosszabb jegyet kapott több mint három tantárgyból, annak évet kellett ismételnie. Ebben az oktatási rendszerben még az órabeosztások is mások voltak. Minden nap 8:30-tól 15:30-ig iskolában voltam, ez azt jelentette, hogy napi 8 órán át tanultunk. Nem voltak 10 perces szünetek, hanem két szünetünk volt: 3. óra után (10:45-től 11:00-ig) és a 6. óra után (13:00-tól 14:00-ig). Az egyórás szünetben volt az ebéd, akik meg nem ettek, azoknak lehetőségük volt a könyvtárban internetezni vagy olvasni; esetleg lehetett sportolni: foci, kosár-és röplabda; vagy készültünk az utolsó két órára. Ha a diák nem készítette el a házi feladatot, akkor ebédszünetben, egy teremben az ügyeletes tanárnő mellett kellett a munkát befejezni (2008-ig iskola után kellett, ami kínosabb volt, mint ebédszünetben). Őszintén mondvá,

három év alatt egyszer kaptam ilyen 'detentiont', de mindent megtettem, hogy többé ne kelljen bent maradnom.

Az iskolarendszeren kívül még sok más érdekes tényező is megemlíthető. A diákok többsége portugál volt, de sokan voltunk külföldiek. Biztosan állíthatom, hogy soha sem tanultam volna ennyit a különféle népek kultúrájáról, mint ott. Szerettünk beszélni a saját otthonunkról és arról, hogy mit hiányolunk a legjobban. Igaz, a portugálok előnyben voltak velünk szemben, mivel az ő országukban éltünk, de rendesek voltak, mert nem külföldiként, hanem barátként fogtak fel minket.

A legnagyobb élményeim ebben az iskolában a sportesemények voltak. Nemzetközi iskoláknak volt körzeti, országos és a legidősebb csoportnak még iskolák közötti világbajnoksága is. 2006/07-ben volt szerencsém részt venni majdnem mindegyik futball rendezvényen (körzetin, országoson és még a világbajnokságon is). Eredményeink egészen jók voltak. 2007 áprilisában fociban országos második lett a csapatom, majd 2007 novemberében Madridban világbajnoki harmadikok lettünk. Röplabdában hasonló eredményeink voltak.

Az iskoláról talán az mond el legtöbbet, ha tanulmányozzuk az iskola alaprajzát.

- 1-Az iskola főbejárata
- 2- Kettes számú tornaterem
- 3-Tennisz pálya
- 4-Atlétika pálya
- 5-Focipálya
- 6-Junior tagozat játszótere
- 7-Óvodások
- 8-Többfunkciós pálya

- 9-Kosárlabda pálya
- 10-Egyes tornaterem
- 11-Könyvtár
- 12-Számítástechnika terem (junior)
- 13-Büfé
- 14-Zene
- 15-Rajz és dráma terem
- 16-Ebédlő
- 17- Számítástechnika terem (senior)
- 18-Laboratóriumok (kémia, biológia és fizika terem + kísérleteknek)

Mindezek alapján elmondhatom, hogy a volt iskolám el volt látva mindennel, amire egy diáknak szüksége lehet a tanuláshoz és a mozgáshoz. Hét terület volt, ahol lehetett sportolni, s ráadásul béreltek nagy focipályákat az iskola csapatainak.

A három év Portugáliában életem egyik legjobb időszaka volt, és ez köszönhető nemcsak a kellemes időjárásnak és a csodálatos természetnek, hanem a portugál embereknek, tanárainknak és iskolatársainknak. Szeretettel gondolok vissza mindazokra, akik segítettek, hogy mind testben, mind lélekben fejlődjek, és úgy térjek vissza a hazámba, hogy annak hasznos tagja lehessenek.

Avatar

James Cameron minden idők egyik leghíresebb, leg-sikeresebb hollywoodi rendezője. Ki ne ismerné a Terminátor: a halálosztó, a Terminátor 2. Az ítélet napja, a Bolygó neve: Halál és a Titanic című filmeket? Steven Spielberg, Roland Emmerich és Peter Jackson mellett Cameron a legszórakoztatóbb, leglátványosabb siker-filmek készítője. Mikor a Titanic rendezéséért átvehette az Oscar-díjat, ezt mondta a közönségnek: „Én vagyok a világ ura!”

Jellemző rá, hogy filmjeit nem elsősorban pénzért, hanem Tarantinohoz hasonlóan a saját vágyálmainak megvalósításáért készíti, emellett vérbeli maximalista: képes órákon át jeges vízben áztatni színészeit egy jelenet tökéletes elkészítéséért.

Legújabb filmje az Avatar, melyről már elkészítése előtt olyan hírek terjedtek el, hogy minden idők legrágább és leglátványosabb filmje. Cameron bevallotta, hogy ezzel a filmmel olyasmit akar nyújtani a nézőknek, amit álmaikban már biztosan láttak, de mozivásznon még soha. A filmet így minden filmrajongó izgatottan várta, az első kritikák pedig nagyon pozitívák voltak, a rendező tehát ezúttal is nagyot alkotott.

A film egy Jake Sully nevű háborús veteránról szól, aki deréktól lefelé bénult. Jake a Pandora nevű bolygóra utazik, melynek lakói a Na'vik. Ezek a lények bár sokban hasonlítanak az emberekre, nyelvük és kultúrájuk sokkal fejlettebb a miénknél. Ez a világ csodálatosan szép, de ugyanakkor halálosan veszélyes is, így az emberek kidolgoznak egy tervet a túlélés érdekében: az eredeti agyuk megőrzésével egy idegen testében, egy Na'vi szemével figyelhetik a világot, és épülhetnek be törzsükbe. Jake az idegenek között először ellenségekre, majd barátokra

talál és beleszeret Neytiribe, a gyönyörű Na'vi lányba. Ezek után választania kell: kémkedjen tovább az embereknek, vagy álljon a Na'vik oldalára?

A történet nem túl eredeti, idegen kultúrák egymás ellen folytatott háborújával sokszor találkozhattunk a történelemben (pl. indiánok, sápadt arcúak), csak ez most a kalandfilmekből a sci-fi műfajba került. Több jelenetben a Mátrix jut az ember eszébe, sokban pedig a Csillagok háborúja. De félreértés ne essék, az Avatar nem rossz film, sőt jóval színvonalasabb a mai hollywoodi filmeknél. Bár a történet alapja nem eredeti, a kivitelezése minden várakozást fölülműl. A látványvilág elsöprő erejű, még Peter Jackson King Kongjánál is lélegzetelállítóbb jeleneteket láthatunk. Én a filmet nem IMAX moziban láttam, de még így is remekül szórakoztam, bátran állítom, hogy az Avatar a leglátványosabb, legakciódúsabb, leggyönyörűbb film, amit valaha láttam. Mindemellett tele van olyan fordulatokkal, elképesztő meglepetésekkel, hogy öröm nézni. Ezekre példát nem írok, mivel nem szeretném az élményt elrontani. Az Avatar másik nagy pozitívuma, hogy nem összecsapott, hanem kerek egész története van, nem hagy utat a folytatások elkészítéséhez.

Cameron nagy sztárokat ezúttal nem szerepeltet, a színészek közül Sigourney Weaver neve lehet ismerős a filmrajongók számára. Karaktere nagyon hasonlít az Alien-filmekben szereplő Ellen Ripleyre. Weaver remekül megállja a helyét kemény nő szerepében, ezúttal sem okoz csalódást. Jake Sullyt a Terminátor: Megváltás című filmből ismerős Sam Worthington alakítja. Elsőre nem örültem a hírnek, hogy ő a főszereplője egy ilyen filmnek, mivel nem ragadott meg túlságosan a Terminátor: Megváltás-ban nyújtott alakítása. Am már a film első perceiben kezdett egyre szimpatikusabbá válni számomra és állíthatom, Worthington hiteles a szerepben. Kellemsen csalódtam benne. Neytirit a Star Trek című sci-fiből ismert Zoe Saldana alakítja, és bár a színésznő ki sem látszik az animáció alól, alakítása lenyűgöző. Arról nem is beszélve, hogy Neytiri csodálatosan gyönyörűre lett megalkotva, még ha földönkívüli is.

Az Avatar varázslatos, felejthetetlen élményt nyújt minden nézője számára, a 166 percnyi játékidő hosszúságát nem lehet észrevenni. Tökéletes szórakozás, mindenkinek ajánlom, aki akcióra, romantikára és fantáziára vágynak.

Varga Ábel 11.A

Import az internetről

Az alábbi novellát az egri Belvárosi Főplébánia honlapján (<http://www.eger-bazilika.plebania.hu/advent.htm>) olvasható ajánlás alapján készítettük. Úgy gondoljuk, ez mindig aktuális ...

FRAPPÁNS NOVELLA A SZERETETRŐL

Ügyfélszolgálat: Miben segíthetek?

Felhasználó: Hosszas megfontolás után úgy döntöttem, installálni fogom a szeretetet. Végigvezetne, kérem, a fo-

lyamaton?

Ügyfélszolgálat: Szívesen segítek. Készen áll az indulásra?

Felhasználó: Az igazat megvallva, nem vagyok egy műszaki zseni, de azt hiszem, készen állok. Mit kell először tennem?

Ügyfélszolgálat: Első lépésként nyissa meg a 'Szív'-ét! Megtalálta a 'Szív'-ét?

Felhasználó: Igen, de egy csomó más program is fut jelenleg. Lehet telepíteni a Szeretetet, miközben ezek is futnak?

Ügyfélszolgálat: Milyen más programok futnak?

Felhasználó: Lássuk csak! Van 'Múltbéli megbántódás', 'Alacsony önértékelés', 'Harag' és 'Neheztelés'. Ezek futnak éppen.

Ügyfélszolgálat: Nem gond. A 'Szeretet' fokozatosan törölni fogja a 'Múltbéli megbántódás'-t a jelenleg működő rendszeréből. A hosszú távú memóriában esetleg megmaradhat, de már nem fog megzavarni más programokat. Végül a szeretet felül fogja írni az 'Alacsony önértékelés'-t a saját moduljával, amelyet 'Egészséges önértékelés'-nek hívnak. Viszont a 'Harag'-ot és a 'Neheztelés'-t egészen ki kell törölnie. Ezek a programok megakadályozzák a 'Szeretet' megfelelő installálását. Tudja törölni ezeket?

Felhasználó: Nem tudom, hogyan kell törölni ezeket. Ön meg tudja mondani?

Ügyfélszolgálat: Örömmel. Menjen a Startmenübe, és installálja a 'Megbocsátás'-t! Ezt addig kell ismételnie, amíg a 'Harag' és a 'Neheztelés' egészen ki nem törölődnek.

Felhasználó: Rendben, kész. A 'Szeretet' automatikusan elkezdte telepíteni magát. Ez normális?

Ügyfélszolgálat: Igen, de ne felejtse le, hogy Önnek csak az alapprogram van meg. El kell kezdenie kapcsolódni más Szívekhez, hogy hozzáférhessen a frissítésekhez.

Felhasználó: Hoppá! Máris kaptam egy hibaizenetet. Azt írja: „Hiba! A program nem fut külső egységeken.” Most mit tegyek?

Ügyfélszolgálat: Ne aggódjon! Ez azt jelenti, hogy a program 'Belső szív'-eken való futásra lett tervezve, de még nem futott az Ön 'Szív'-én. Kevésbé technikai nyelven ez azt jelenti, hogy Önnek először saját magát kell szeretnie, hogy másokat szerethessen.

Felhasználó: Tehát most mit tegyek?

Ügyfélszolgálat: Gördítse le az 'Önelfogadás' menüt, majd kattintson a következő fájlokra: Megbocsátok magamnak 2.0, Felfedezem az értékeimet 1.5, Tudomásul veszem a korlátaimat 3.0.

Felhasználó: Rendben, kész.

Ügyfélszolgálat: Most másolja be őket az 'Én Szívem' könyvtárba. A rendszer felül fog írni minden zavaró programot, és kijavítja a hibás programozást. Ezen kívül törölnie kell a „Terjengős önkritiká'-t az összes könyvtárból, és kiürítenie a kukát, hogy biztosan eltávolítsa, és soha ne jöhessen újra elő.

Felhasználó: Megcsináltam. Hé! A 'Szív'-em új fájlokkal telik meg! Mosoly jelent meg a képernyőmon, és a 'Béke' meg az 'Elégedettség' bemásolja magát minden-

felé a 'Szív'-embe. Valamint az egész rendszer melegedni kezdett! Ez normális?

Ügyfélszolgálat: Sok esetben így kell történnie. Másoknak eltart egy ideig, de végül minden helyre áll a megfelelő időben. A rendszer melegedése normális, és segíti a 'Szív' működését. Ne aggódjon! Egyébként jó érzés, nem?

Felhasználó: De, csak szokatlan.

Ügyfélszolgálat: Szóval a 'Szeretet' telepítve, és rendszeresen fut. Még egy dolog, mielőtt letennénk! Ne feledje, hogy a 'Szeretet' ingyenes program! Figyeljen rá, hogy továbbítsa azt és mindenféle változatait mindenkinek, akivel csak kapcsolatba kerül. Ők is megosztják majd másokkal, és visszajuttatnak Önhöz az új és izgalmas változatokat!

Versenyeredmények

2009. december 2-án ünnepélyes keretek között átadták a "Kia Kids 2009" rajzpályázat díjait. 2500 pályázó volt, de a két korosztályból csak 10-10 művet juttattak el a Kia Motors Europe tervező központjába. Itt Kovács Miklós designer és csapata állította fel a végleges sorrendet. A Tropicarium előadótermében volt a díjkiosztó. Először 11-14 éves korosztállyal kezdtek. Ennek különlegessége az, hogy egy lány lett az első helyezett. Aztán jöttünk mi, nagyobbak. Természetesen a "végéről", a 3. helyezettől kezdték, azaz velem. Nagyon megörültem a 3. helyezésnek, mert szeretek olvasni, és így egy rakatnyi könyvet (főleg autós könyveket és képregényeket) tudok venni. Ezután készítették pár képet rólunk. A legnagyobb az volt, amikor a függőnyt elhúzták, és pillantást vehettünk a Tropicarium állatvilágára. A cápa király volt! Volt svédasztal, kóstoltattam, de aztán siettünk haza.

Babiczki Tamás 11.E

Elismerés

2009. dec.11-én a Megyeházán a Magyar Vöröskereszt évzáró rendezvényén Köből Zsolt nevelési igazgatóhelyettes úr elismerést vehetett át.

A Magyar Vöröskereszt véradásszervező tevékenységének szimbolikus jelképévé vált Konecsni György grafikus művész (1908-70) 1963-ban megalkotott - az ókortól kölcsönzött -, „olajmécses” motívuma. Ez a mo-

tívum a fény éltető sugarához hasonlítja a testünket át-meg átjáró vért, és kimondottan késztetést is jelez: Gyűjts magadból éltető fényt, ha az életet valahol pislákolni, kihunyni látod. A Magyar Vöröskereszt ezzel a kitüntető emlékéremmel kívánja jutalmazni azokat, akik a véradó mozgalomért – a maguk területén – a legtöbbet tették, tudva azt, hogy a legnagyobb köszönet a megmentett vagy meggyógyított életek felől sugárzik feléjük.

Ezúton szeretném megköszönni mindazok segítségét, akik jelentkeztek véradásra.

Köből Zsolt nevelési igazgatóhelyettes

Legyél Te is szerkesztő!

Ha van Téged érdeklő téma, vagy van kész anyag, amivel színesíteni szeretnéd az iskolaújságot, keresd meg a szerkesztőket vagy Kovács Ottóné tanárnőt! Szívesen közlünk minden írást, amely az iskolánk szellemiségétől nem idegen.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő.

Felelős szerkesztő: Kovács Ottóné tanárnő.

Villámpostacím: deleo@citromail.hu

Diákszerkesztő: Kengyel Dóra Boróka 10. C és Varga Ábel 11. A osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: Kovács Ottó tanár úr

*Erős hitet, egészséget,
szeretetet, békességet,
ősi magyar becsületet,
hű lelket, kit Isten vezet.*

*Júdásoktól szabadulást,
élhető, szép szabad hazát,
imádsággal kívánunk
ez új esztendőben.*